

KO VIŅI REDZĒJA TAVĀ NAMĀ?

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Jes 38, 39; 1kor 7:12–15; 1Pēt 3:1, 2; Ebr 6:12, 13:17; 3Jņ 11; Jes 58:6, 7, 10, 12.

ATMIŅAS PANTS:

“Bet jūs esat izredzēta cilts, ķēnišķa priesteru saime, svēta tauta, tā īpašums, kas jūs no tumsas ir aicinājis savā brīnumainajā gaismā, lai jūs sludinātu viņa izcilos darbus” (1Pēt 2:9).

Varbūt mēs esam sasnieguši stāvokli, kad, pateicoties Kungam, mūsu dzīve noris labi (vismaz šobrīd): mums ir jauka ģimene, veselība un arī finansiālais stāvoklis. Vai varbūt nav? Vai varbūt tavās mājās šobrīd ir sāpes, nemiers? Jebkurā gadījumā, ja kāds ierastos pie tevis uz mājām, līdzīgi sūtņiem no Bābeles, kas apmeklēja ķēniņu Hizkiju, kādu atbildi tu varētu sniegt uz jautājumu, ko praviētis Jesaja vēlāk uzdeva ķēniņam: “Ko tie redzēja tavā namā?”

Ko apmeklētāji redzēja tavā namā? Ko redzēja Debesu eņģeļi? Kāds gars izplatās mūsu mājvietās? Vai kāds var “sasmaržot” lūgšanu smaržu? Vai tur valda laipnība, dāsnums, mīlestība, vai arī spriedze, dusmas, aizvainojums, rūgtums un nesaskaņas? Vai kāds, kas pie mums ienāk, aizies prom, domādams, ka Jēzus ir šajā mājā?

Šie ir svarīgi jautājumi, ko mēs varam uzdot sev par to, kādas mājas mēs esam izveidojuši. Šajā nedēļā aplūkosim dažus jautājumus, kas var padarīt mājas dzīvi brīnišķīgu, neskatoties uz neizbēgamo spriedzi un cīņām, ko piedzīvo ģimenes mūsdienās.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 22. jūnijā.

Mācīšanās no ķēniņa kļūdas

Izlasi ziņojumu par Hizkijas dziedināšanu un Bābeles sūtņu apmeklējumu. 2Lk 32:25, 31; Jes 38; 39.

Raksti norāda, ka vēstnešiem interesēja ķēniņa Hizkijas neparastā atveseļošanās. Tomēr šķiet, ka Hizkija nestāsta par savu atveseļošanās piedzīvojumu. Viņš neuzvēra lietas, kas būtu varējušas atvērt sirdis šiem taujājošajiem vēstnešiem par patiesā Dieva atziņu. Pretstats starp viņa pateicību 38. nodaļā par to, ka viņš ir dziedināts, un viņa klusēšanu par to 39. nodaļā ir pārsteidzošs.

“Dievs atstāja viņu vienu, lai pārbaudītu.” Šī valsts vizīte bija visnozīmīgākais notikums. Tomēr nekur nav ziņots par to, ka Hizkija būtu meklējis īpašu vadību, lūdzot, lai pravieši vai priesteri aizlūdz. Dievs arī neiejaucās. Būdam viens un nekonsultēdamies ar garīgajiem padomdevējiem, Hizkija acimredzot aizmirs par Dieva darbu savā un savas tautas dzīvē. Vēsturnieka nolūks 2Lk 32:31 varēja būt parādīt, cik viegli Dieva svētība var tikt uzskatīta kā pati par sevi saprotama un cik ātri Viņa žēlastības saņēmēji var kļūt pašpietiekami.

Zemāk ir minētas dažas mācības par uzticību mājas dzīvē, ko var gūt no Hizkijas pieredzes. Kādas tu vēl vari atcerēties?

Katrs apmeklējums kristiešu mājās ir iespēja cilvēkiem satikt Kristus sekotājus. Ciemiņi paši diez vai uzsāks atklātu sarunu par garīgiem jautājumiem. Kristiešiem ir jāatrod veidi, kas ir iejūtīgi un situācijai atbilstoši, lai sniegtu labo vēsti.

Kristieši nav aicināti izrādīt savu materiālo labklājību vai sasniegumus, kaut arī viņi to visu atzīst kā svētības no Dieva. Viņi ir aicināti “Viņa brīnumainajā gaismā, lai .. sludinātu Viņa izcilos darbus” (1Pēt 2:9), vai arī izmantot Hizkijas piedzīvojumu kā simbolu, lai paziņotu, ka viņi mirst, bet Kristus viņus ir dziedinājis. Viņi bija miruši grēkam, un Kristus viņus ir augšāmcēlis un ievēdis Debesu vietās (Ef 2:4–6).

Kādos veidos tu vari izmantot savas mājas, lai liecinātu citiem? Kā tu varētu saviem ciemiņiem spēcīgāk līdzdalīt savu ticību Kristum?

Ģimene pirmajā vietā

Mūsu pirmie evaņģēlija līdzdalīšanas centieni skar cilvēkus, kas dzīvo mūsu mājās. Nav svarīgāka misijas lauka par šo.

Kādus secinājumus mēs varam gūt no Jņ 1:40–42 par to, kā līdzdalīt ticību mājās? Sk. arī 5Moz 6:6, 7; Rut 1:14–18. _____

Entuziasma pilns ziņojums. Andrejs darīja vairāk, nevis tikai ziņoja. Viņš noorganizēja savam brālim Sīmanim tikšanos ar Jēzu. Entuziasma pilns ziņojums par Jēzu un iepazīšanās ar Viņu kā personu – kāda vienkārša evaņģēlija līdzdalīšanas formula mūsu radniekiem! Pēc iepazīstināšanas Andrejs pagāja nost. Kopš tā brīža Jēzum un Pēterim bija pašiem savstarpējas attiecības.

Palīdzot bērniem nonākt pie ticības. Bērni, kas dzīvo mūsu mājās, bieži vien var netikt uzskatīti kā evaņģēlija līdzdalīšanas centienu mērķis. Vecāki kļūdaini uzskata, ka bērni vienkārši pārņem ģimenes garīgumu. To nevajadzētu uzskatīt kā pašu par sevi saprotamu. Lai gan bērni un jaunieši mācās no parauga, ko viņi redz, patiesība ir arī tā, ka šiem Kunga ģimenes jaunākajiem locekļiem ir nepieciešama individuāla uzmanība un iespēja personīgi iepazīties ar Viņu. 5Moz 6. nodaļa šajā jautājumā ir nepiekāpīga: ir jāvelta uzmanība visefektīvākajai reliģiskajai audzināšanai. Mājās vajadzētu izkopt regulārus personīgus garīgus ieradumus un ģimenes svētbrīžus. Bērnu un jauniešu labā vajadzētu pielikt nopietnas pūles.

Ko mēs varam mācīties no Naomijas evaņģelizācijas centieniem? Rut 1:8–22. _____

Rute bija redzējusi Naomiju dzīves skarbākajos brīžos – kad viņa centās piespiest savu vedeklu doties prom un kad viņa dusmās un depresijā sāka lādēties uz Dievu, uzskaitot savus zaudējumus (Rut 1:15, 20, 21). Nekas nevar būt daiļrunīgāks par Rutes liecību, lai parādītu, ka jaunieši var satikt Dievu un nodoties Viņam, pat ja ar Viņu iepazīstina nepilnīgs vecāks.

Kā ģimenes nosaukšana par vissvarīgāko misijas lauku ietekmē attieksmi pret cilvēkiem, kas dzīvo kopā ar tevi? Sastādiet kopā sarakstu, ko jūsu ģimene var darīt, lai vadītu neizglābtos radniekus pie Kristus? _____

Miers, kas uzvar

Kādu padomu Jaunā Derība dod pāriem, kurus šķir reliģija? 1kor 7:12–15; 1Pēt 3:1, 2. _____

Svētība, ko dod kristīgs partneris. Pāvils 1. korintiešiem runā par atgriezto bažām, ka palikt laulībā ar neticīgu dzīvesbiedru varētu būt Dievam nepatīkami un samaitāt gan viņus pašus, gan bērnus. Tā nav, saka Pāvils. Laulības svētais stāvoklis un tās intīmā dzīve ir jāturpina pēc partnera atgriešanās. Viena kristīga partnera klātbūtne “dara svētu” otru partneri un bērnus. Vārds “darīt svētu” ir jāsaprot tādā ziņā, ka neticīgi dzīvesdraugi nonāk saskarsmē ar žēlastības svētībām, pateicoties tam, ka viņi dzīvo ar kristīgu partneri.

Lai arī cik tas var būt sirdi plosošs, neticīgais partneris var pieņemt lēmumu izbeigt laulību. Kaut arī sekas būs nopietnas, Dieva žēlsirdīgais vārds, kas vienmēr paaugstina cilvēka izvēles brīvību, ir: “Lai viņš tā dara.” Ticīgais vairs nav saistīts (1kor 7:15).

Aicināti dzīvot mierā. Dieva Vārds skaidri parāda, ka, neskatoties uz izaicinājumiem, kādi ir garīgi dalītās mājās, ir iespējams atrast ceļu, lai Kristus miers tur varētu valdīt. Cerība ir saglabāt laulību neskartu, lai sniegtu pierādījumus evaņģēlija uzvarai grūtību vidū un lai veicinātu neticīgā partnera mieru, ar kuru ticīgais ir viena miesa.

Kādi var būt ierobežojumi dzīvesdrauga atbildībai pret neticīgo partneri? _____

Mīloša laipnība, nešaubīga uzticība, pazemīga kalpošana un pievilcīga liecība no ticīgā puses rada vislielāko iespējamību, lai mantotu neticīgo dzīvesdraugu. Pakļaušanās kristīgā laulībā rodas no godbijības pret Kristu (salīdzini ar Ef 5:21). Kad dzīvesdraugs ar kristīgu padevību savienojas ar neticīgu partneri, pirmā uzticība vienmēr ir Kristum. Uzticība Dieva prasībām cilvēka dzīvē neprasa, lai partneris pacieš ļaunprātīgu izmantošanu no vardarbīgā partnera puses.

Vai kāds mūsu draudzē cīnās ar neticīgu dzīvesdraugu? Ja jā, kādos praktiskos veidos tu, iespējams, varētu palīdzēt? _____

Ģimenes dzīve domāta, lai dalītos

Izpēti, kā šajos pantos Jaunā Derība izmanto vārdus “sekot” vai “atdarināt” (NIV). Ko tie mums stāsta par to, kāds ir process, lai cilvēks kļūtu un izaugtu par kristieti? Kā tu domā, kā tie norāda uz saistību starp paraugu un liecināšanu? 1kor 4:16, Ef 5:1, 1tes 1:6, Ebr 6:12, 13:7, 3Jņ 11.

Jaunās Derības uzsvars uz atdarināšanu norāda uz to, cik svarīga loma mācīšanās procesā ir paraugam. Cilvēki sliecas kļūt līdzīgi tam, uz ko viņi skatās. Šis princips attiecas uz attiecībām kopumā un īpaši uz mājām, kur atdarināšana ir bieži sastopama. Bērni atdarina savus vecākus, brāļus un māsas, laulātie bieži atdarina cits citu. Šī doma ir svarīga norāde, kā pāri un ģimenes var nest kristīgu liecību citiem pāriem un ģimenēm.

Sociālās ietekmes spēks. Mēs liecinām ar savu ģimeni, ja nodrošinām citiem iespējas mūs novērot un dalīties kaut kādā veidā ģimenes dzīves pieredzē. Daudziem vienkārši nav labas laulības vai ģimenes parauga. Mūsu mājās viņi var redzēt, kā Jēzus gars visu izmaina. “Sociālā ietekme,” rakstīja Elena Vaita, “ir brīnišķīgs spēks. Mēs varam to izmantot kā instrumentu, lai palīdzētu tiem, kas ir ap mums.” (“Kristus dziedinošā kalpošana”, 354. lpp.)

Kad laulātie aicina citus pārus uz maltīti, sadraudzību vai Bībeles izpēti, vai arī piedalās laulības bagātināšanas programmās, pārējiem būs paraugs, uz ko tiekties. Savstarpējais atbalsts, komunikācija, konfliktu risināšana un atšķirību pieņemšana liecina par ģimenes dzīvi Kristū.

No kā mums tomēr vienmēr ir jāuzmanās šajā kontekstā? Jer 17:9, Jņ 2:25, Rom 3:23.

Sekojiēt ticīgajiem, kas seko Kristum. Visi cilvēciski paraugi ir ar trūkumiem, tomēr, runājot par kristīgas ģimenes liecību, runa nav par absolūtas pilnības paraugu. Jaunās Derības norāde uz atdarināšanu ir aicinājums sekot ticīgajiem, kas seko Kristum. Doma ir tāda, ka cilvēki ieraudzīs dzīvē ticību kristiešos, kas ir tikpat cilvēciski un kļūdaini kā viņi paši.

Ko tu varētu darīt, lai tavas mājas kļūtu par labāku kristīgās liecināšanas paraugu? _____

Lipīgas draudzības centri

Salīdziniet Bībeles norādes par viesmīlību ar to, kas patiesībā notika atsevišķu Bībeles ģimeņu mājās. Jes 58:6, 7, 10–12; Rm 12:13; 1Pēt 4:9. Ievēro viesmīlības rakstura īpašību, kas šeit atklāta:

Ābrahāms un Sāra (1Moz 18:1–8) _____

Rebeka un viņas ģimene (1Moz 24:15–20; 31–33) _____

Zakhajs (Lk 19:1–9) _____

Viesmīlība apmierina otra cilvēka pamatvajadzības pēc atpūtas, ēdiena un sadraudzības. Tā ir taustāma sevi atdodošas mīlestības izpausme. Jēzus pievienoja viesmīlībai teoloģisku nozīmi, mācot, ka izsalkušo paēdināšana un izslāpušo padzirdīšana ir kalpošanas darbi, kas darīti Viņam (Mt 25:34–40). Savu māju izmantošana kalpošanai var būt plaša spektra, sākot ar vienkāršu kaimiņu uzaicināšanu uz mielastu līdz pat tādai viesmīlībai kā istabas piedāvāšana vardarbības upurim. Tā var ietvert vienkāršu draudzīgumu, kā arī iespēju kopīgi lūgt vai vadīt Bībeles stundas. Patiesa viesmīlība nāk no tādas sirds, kuru ir skārusi Dieva mīlestība un vēlme izteikt mīlestību vārdos un darbos.

Ģimenes reizēm sūdzas, ka tām trūkst iespēju, laika un/vai enerģijas, lai būtu viesmīlīgas. Citi jūtas neveikli, neprasmīgi un pārāk nedroši, lai izietu ārpus tā, kas ir pazīstams, un kļūtu par draugiem neticīgajiem. Daži vēlas izvairīties no dzīves grūtībām, kas varētu rasties no attiecību uzsākšanas ar svešiem cilvēkiem. Daudzas mūsdienu ģimenes jauc viesmīlību un izklaidēšanu.

Kādos veidos tava ģimenes dzīve atspoguļo tavu garīgo stāvokli? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Elena Vaita grāmatā “Adventistu māja” nodaļa “Spēcīga kristīga liecība” (35.–39. lpp.), “Attieksme pret neticīgu dzīvesdraugu” (348.–352. lpp.); grāmatā “Kristus dziedinošā kalpošana” nodaļa “Mājas kalpošana” (349.–355. lpp.); grāmatā “Pravieši un ķēniņi” nodaļa “Sūtņi no Bābeles” (340.–348. lpp.).

Kristīgas mājas nozīme evaņģēlizācijā. “Daudz spēcīgāka par jebkuru svētrunu, kas var tikt sludināta, ir patiesu māju ietekme uz cilvēku sirdīm un dzīvēm. [...] Mūsu ietekmes loks var likties šaurs, mūsu prasmes nelielas, mūsu iespēju maz, mūsu spējas ierobežotas; tomēr mums pieder brīnišķīgas iespējas, pateicoties uzticīgai mūsu pašu māju ietekmes izmantošanai.” (Elena Vaita “Kristus dziedinošā kalpošana”, 352, 355. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Pajautājiet katram grupā, vai mājas ietekme bija tā, kas palīdzēja viņiem izlemt kļūt par kristiešiem. Pārrunājiet, kas bija tas, kas radīja šādu ietekmi. Ko jūs kā grupa varat mācīties no šīs pieredzes?

2. Kādos praktiskos veidos jūs kā grupa varat kalpot ģimenei, kurā ir neticīgs dzīvesdraugs?

3. Grupā pārrunājiet dažas no ģimenes dzīves grūtībām, kas pretdarbojas ticībai. Sastādiet sarakstu ar grūtībām, tad pretī sarakstiet iespējamus risinājumus.

4. Kristiešu privātā dzīve ir līdzeklis, kā liecināt bērniem, neticīgiem dzīvesdraugiem, citiem radniekiem un viesiem. Kaut gan ticības līdzdalīšana mājās var vienmēr nebūt tik pilnīga, kā mums gribētos, un tā varbūt nenonāks līdz radnieku un apmeklētāju atgriešanai, nepilnīgi ģimenes locekļi cenšas norādīt uz ceļu pie pilnīga Glābēja. Pateicoties dāsnei viesmīlībai, kas izteikta Glābēja vārdā, viņi žēlastības valstībā ienes visus tos, kas dzīvo viņu sniedzamības robežās. Padomā par savu māju ietekmi uz tiem, kas nāk ciemos. Ko tu varētu darīt, lai tavas mājas kļūtu par labāku liecību visiem, kas ienāk pa tās durvīm?